

Róma megalapozza a látomást – Tizenötös szám

Az utolsó próba: Felébredés a fenevad képmásának prófétai küzdelmére

Jeff Pippenger

2024-09-03

Most az a próbaidőszak zajlik, amely a fenevad képéhez tartozik, és most ismétlődik meg az adventizmus történetének első prófétai vitája. 2023 júliusában Mihály, a főangyal alászállt, hogy felébressze Ezékiel halott, száraz csontjait, akik megölve heverték ama nagy város utcáján, amelyet Sodoma és Egyiptom néven neveznek. Ott, a Jelenések könyvének tizenegyedik fejezetében, a Lélek közlése által hozatnak ki halálos álmukból. Ezékiel harminchetedik fejezetében a négy szél üzenete azonosíttatik mint az az üzenet, amely a halott, száraz csontokat — amelyek Izráel egész házaként azonosíttatnak — az Úr seregévé teszi. Dániel próféta János két megölt tanúját jelképezi, és ugyanígy jelképezi a halott, száraz csontok völgyében levőket, valamint a példázatbeli bölcs szüzeket is.

Amikor a milleriták betöltötték a példázatot, felismerték, hogy tapasztalatukat a példázat ábrázolta. A száznegyvennégyezernek hasonlóképpen fel kell majd ismernie, hogy a késedelem idejében voltak. Miként Dániel a kilencedik fejezetben, nekik is fel kell majd ismerniük, hogy szétszórattak az ellenség földjére, amint azt a Leviticus huszonhat hét ideje jelképezi, és meg kell érteniük Nebukadnecar titkos állóképét és a vadállatokat.

E sorok mindegyikében Isten Igéjéből származó prófétai próba jelenik meg. Az utcán holtan fekvő két tanú feltámadásukkor betelik a Lélekkel. Ezékiel halott csontjainak prófétai üzenetet kellett hallaniuk. Dániel Mózes és Jeremiás írásait tanulmányozta, amikor ráébredt szétszórt állapotára. A második fejezetben Dániel és a három méltó férfi képletesen arra a tényre ébredt rá, hogy halálos rendelet alá helyezték őket; majd a prófétai világosság, amely el volt rejtve, azután pedig fel lett nyitva, megszabadította Dánielt és három barátját. A példázat szüzeit éjfélkor egy „kiáltás” ébreszti fel. A milleritákat akkor ébresztették fel, amikor Krisztus levette kezét a táblázaton szereplő ábrákról. Mind a hat tanú esetében prófétai üzenet az, amely felébreszti a halott vagy alvó személyeket. Ez azután próbát eredményez, amelynek végén a próbatételi folyamat lezárultakor két osztály nyilvánul meg.

E sorok alapján megállapítható, hogy amikor az utolsó napokban a száznegyvennégyezer felébred, az Ezékiel üzenete a négy szélről, valamint Mózes hétszeri szétszóratásáról a Leviticus huszonhatodik fejezetében. Ez a feltámadás üzenete, amelyet Mihály arkangyal hoz. Ez Nabukodonozor titkos álomlátásának üzenete, a fenevadak képmásáról.

A szüzek megpróbáltatása azon alapul, hogy van-e olajuk, amelyet „Isten Lelkének üzeneteiként” azonosítanak. A milleriták akkor ébredtek fel, amikor felismerték, hogy Isten prófétai Igéjében rájuk lehet ismerni, valamint amikor meglátták, hogy ugyanazok a bizonyítékok, amelyek először 1843-ra vezették őket az előrejelzésben, valójában 1844. október 22-ét jelölték meg. Ezen

gondolatmenetek alapján megállapítható, hogy amikor az utolsó napokban a száznegyvennégyezer felébred, egy prófétai próbaüzenetre fognak felébredni, amely az imádók két osztályát hozza létre.

Mindezen vonalak tökéletes és végső beteljesedésüket a prófétai megpróbáltatásnak abban az időszakában találják meg, amelyet a fenevad képmásának létrehozása és a fenevad képmására irányuló folyamat jelképez. Ez a próba akkor fejeződik be, amikor a vasárnaptörvénynél a kegyelmi idő a szüzek számára lezárul. Ennélfogva a fenevad képmásával kapcsolatos próbatételi folyamatot, amely ismételtén úgy jelenik meg, mint olyan próba, amely nyilvánvalóvá teszi, kik értették meg a feltárt üzenetet, mindezek a prófétai vonalak ábrázolják. Dániel tizenkettedik fejezetében a bölcsek, akik megértik az ismeret növekedését, egy háromlépcsős próbatételi folyamaton haladnak át, amely úgy van bemutatva, mint megtisztítás, megfehéřítés és megpróbáltatás. Ez a három lépés a Szentlélek által hozott meggyőzés lépései, vagyis a bűnről, az igazságról és az ítéletről való meggyőzés. Ez a három lépés az udvar, a szenthely és a szentek szentje. Ez a három lépés a Jelenések tizennegyedik fejezetének három angyalában is megjelenik, valamint Dániel és a három hűséges ifjú első fejezetbeli tapasztalatában is. Ott először egy étkezési próbát álltak ki, azután egy látási próbát, végül pedig kiállták az észak királya által adott harmadik próbát — akit Nabukodonozor jelképez.

E négy ifjúnak pedig Isten tudományt és jártasságot adott minden írásban és bölcsességben; Dániel pedig értett mindenféle látomáshoz és álomhoz. Amikor pedig leteltek a napok, amelyekről a király elrendelte, hogy vezessék őket elébe, a főudvarmester Nebukadneccar elé vitte őket. És beszélt velük a király; és mindnyájuk között nem találtatott hozzájuk hasonló, mint Dániel, Hananja, Misáel és Azarja; ezért a király előtt álltak. És a bölcsesség és értelem minden dolgában, amely felől a király kérdezte őket, tízszerre kiválóbbaknak találta őket országa minden írástudójánál és csillagjósánál. Dániel 1:17–20.

A Dánielre és a három méltóra nehezedő három próba közül az utolsót Nabukodonozor hajtotta végre; ezáltal előképezve, hogy az a végső prófétai próba, amelyet Dániel és a három méltó jelképez, Babilonról szól, mert Nabukodonozor volt a király, ami Ézsaiás hetedik fejezetének nyolcadik és kilencedik verseiben egy királyt, egy nemzet fővárosát és egy „fejet” állapít meg mint egymással felcserélhető jelképeket. A „fej” az Utolsó Napok Modern Babilonjának fejét jelképezi. Az a „fej” az utolsó napokban a Jelenések tizenhetedik fejezetének paráznája, akinek homlokára ez van írva: „TITOK, A NAGY BABILON, A PARÁZNÁKNAK ÉS A FÖLD UTÁLATOSSÁGAINAK ANYJA.”

A száznegyvennégyezer utolsó prófétai próbája ahhoz kapcsolódik, hogy az utolsó napokban helyesen vagy helytelenül értelmezik-e a modern Babilon „fejét”. Utolsó próbájuk annak megértését is magában foglalja, hogy a modern Babilon és a modern Róma felcserélhető jelképek, és ezért a modern Babilon „feje” ugyanaz a „fej” bármelyik vonalban, mert felcserélhető jelképek.

„A világ tele van viharral, háborúval és viszályal. Mindazonáltal egy fő alatt — a pápai hatalom alatt — az emberek egyesülni fognak, hogy Isten ellen forduljanak az Ő tanúinak személyében.” Testimonies, 7. kötet, 182.

Dániel és a három hűséges férfi azt szemléltetik, hogy a végső prófétai próba – mert ez mindig a prófécia vonatkozó próba – Róma tárgyában való próba, mivel az utolsó napokban a fej a pápai hatalom, amelyet Nabukodonozor, Babilon első feje jelképez, aki személyesen próbára tette Dánielt és a három hűséges férfit. A Dániel és a három hűséges férfi által előképezett küzdelmet az adventizmus alaptörténetében megjelenő első küzdelem is előre megjeleníti, amint azt az 1843-as táblázat ábrázolja, amelyet az Úr keze irányított, és amelyet nem volt szabad megváltoztatni. Az 1843-as táblázaton ábrázolt küzdelem azon alapult, hogy Antiochus Epiphanést vagy a pogány Rómát azonosították azzal a hatalommal, amely Dániel könyve tizenegyedik fejezetének tizenegyedik versében megalapította a látomást.

Az utolsó napok történetében a száznegyvennégyezer megpróbáltatik prófétai megértése tekintetében. A prófétai megértést a prófécia több vonala alapozza meg, amelyek alátámasztják, hogy a végső próba prófétai természetű. A próba fokozatos lesz, és kétféle imádó megnyilvánulásával jut el végső lezárásához.

Amint azt Dániel könyvének tizenkettedik fejezete ábrázolja, a próba akkor kezdődik, amikor új prófétai világosság nyílik meg, és az első próba az, hogy elfogadják-e az üzenetet, vagy elvetik azt. Ezt a próbát Dániel úgy jelképezi, hogy „megtisztítatnak”, a következő próbát pedig így nevezi: „fehérré tétetnek”, és a folyamat a harmadik és végső próbával zárul, amelyet így jelöl: „megpróbáltatnak”. A harmadik és végső próba az, ahol a két csoport „megpróbáltatik”, és ott nyilvánul meg, hogy van-e olajuk, vagy nincs.

Dániel első fejezete közvetlenül azonosítja az utolsó próbát, és ezért Dániel azt a próbát azonosítja, amely „a fenevad képmásának felállításaként” van bemutatva, s amely „az a próba, amelyet Isten népének ki kell állnia”, mind mielőtt „elpecsételtetnek”, mind pedig mielőtt „a kegyelmi idő lezárul” a hamarosan bekövetkező vasárnap törvényénél.

Annak próbája, miként formáltatik meg a fenevad képmása, magában foglalja a háromszoros szövetség prófétai szerkezetének megértésére vonatkozó prófétai próbát. A sárkánynak, a fenevadnak és a hamis prófétának sajátos prófétai szerkezete van, amely prófétai tanúk sokaságára épül. Annak megértése, miként egyesül a háromszoros szövetség az utolsó napokban egyetlen prófétai hatalommá, egyet jelent annak megértésével, miként formáltatik meg a fenevad képmása.

Egyszerű, mégis összetett szemléltetése annak fontosságának, hogy megértsük, miként formálódik a fenevad képmása az utolsó napokban, Pál bizonyágtétele a bűn emberéről a Thesszalonikabeliekhez írt második levél második fejezetében. Pál a pogány Róma és a pápai Róma prófétai kapcsolatával foglalkozik, és amikor ezt teszi, azonosítja, hogy „a pogány Róma és a pápai Róma prófétai kapcsolata” olyan tárgykör, amely az imádók két osztályát nyilvánítja meg.

Az egyik csoport szereti „a pogány Róma és a pápai Róma prófétai kapcsolatának” igazságát, a másik csoport pedig nem szereti ezt az igazságot, ezért erős tévelygést kap. A pogány Róma és a pápai Róma közötti prófétai kapcsolat, amelyet Pál feltárt, csupán egy a sok prófétai szakasz közül, amelyek e két hatalom kapcsolatát, valamint e két hatalomnak az Egyesült Államokkal való kapcsolatát is ábrázolják.

A pogány Róma a sárkány, a pápai Róma a fenevad, és az Egyesült Államok a hamis próféta. Akháb a tíz király sárkánykirálya, aki házasságban él Jezábellel, a paráznával, aki a hamis próféták kétszeres csoportja felett uralkodik. A férfi próféták a Baál prófétái voltak, a liget papjai pedig Ashtáret női istenségét képviselték. Együtt az utolsó napok hamis prófétáját jelképezik, aki a fenevad képmását alkotja meg, amint azt a női papok és a férfi próféták szemléltetik.

A sárkány Aháb, aki a Jelenések könyve tizenhetedik fejezetében szereplő tíz király jelképe, és a nyolc királyság közül a hetedik királyság. A hatodik királyság az Egyesült Államok, Jezábel hamis prófétái; a hetedik királyság a tíz király, az Egyesült Nemzetek Szervezete, a sárkány hatalma; a nyolcadik királyság pedig, amely a hét közül való, az ötödik királyság, amely halálos sebet kapott, és amely nyolcadik és végső királyságként támad fel, s ez a fenevad, amelynek az Egyesült Államok, majd azt követően az egész világ képmást készít, és amelyről azt készíti.

Dániel első fejezete azonosít egy végső prófétai próbát, amely magában foglalja Róma megértését úgy, amint az Isten Igéjében van ábrázolva. A 2Thesszalónika azonosítja, hogy a végső prófétai próba magában foglal világosságot a modern Róma szerkezetére vonatkozóan, amint azt a pogány és a pápai Róma közötti prófétai és politikai kapcsolat ábrázolja.

Dániel könyvének második fejezete azt szemlélteti, hogy az utolsó napokban feltárul egy titok, amely próbára teszi a száznegyvennégyezeret, mert Dániel és a három hűséges ifjú a második fejezetben Isten utolsó napi népét jelképezik. Az a prófétai titok, amely feltárul, és ezért próbára teszi őket, Nebukadneccar titkos álma a fenevadak képmásáról; ez tehát a száznegyvennégyezer számára az utolsó próbát jelképezi, amely — amint White testvérő feljegyezte — „a fenevad képmásának megalakítása”.

A Dániel könyve második fejezete által szemléltetett próba a halál fenyegetése alatt áll. Az utolsó napok szemléltetéseként megerősíti azt, amit Pál tanított, amikor megnevezte azt az erős tévelygést, amely azokra száll, akik nem szeretik az igazságot. Dániel történetében az ő értelme mentette meg Babilon bölcseit, ám az utolsó napok végső próbája után már nincs több kegyelmi idő.

A Rómára mint jelképül szolgáló valósággal kapcsolatos küzdelem minden egyes általunk azonosított vonása közvetlen tanúbizonyságot tesz a most folyamatban lévő küzdelemről. Miközben a vasárnapi törvényhozásért folytatott mozgalom most a sötétségben halad előre, Isten prófétai igéje azonosítja annak közeledését, jöhet igen kevés lélek a nappal gyermeke, és akik nem a nappal gyermekei, ezért nincsenek tudatában annak, hogy a kegyelmi idő homokórájának homokja gyorsan leperreg. Mindez abban az összefüggésben történik, amelyet White testvérő azonosított, ahol a végső mozdulatok gyorsak lesznek. 2023 júliusában Mihály alászállt, hogy hatalmas seregét talpra állítsa, de ahhoz, hogy valaki része legyen e seregnek, előbb egy prófétai munkának kell elvégeztetnie, és ez abban a politikai környezetben megy végbe, ahol a fenevad képe formálódik.

Az elvégzendő prófétai munka magában foglalja a fenevad képmása kialakulásának felismerését. A prófécia tanulmányozójának a jelenlegi történelemben végbemenő események alapján fel kell ismernie, hogy az Egyesült Államokban már folyamatban vannak azok a vallási és politikai

tényezők, amelyek a fenevad képmását létrehozzák. A tanulmányozónak azt is fel kell ismernie, miként formálódik meg prófétikusan a fenevad képmása, amint azt Isten Igéje feltárja. Fel kell ismernie azt is, hogy miközben a fenevad képmása az Egyesült Államokban formálódik, Isten képmása a száznegyvennégyezerben formálódik. Meg kell értenie az utolsó napok történelmének párhuzamát a milleritákkal a Midnight Cry üzenet kibontakozása során az ő történelmükben, amikor felébredtek arra a tényre, hogy a példázat késedelmének idejében vannak, és ezért ők maguk a szüzek. Mindhárom elem része annak a prófétai próbának, amely 2023 júliusában kezdett kibontakozni.

„Sorra sorra” minden, Rómával kapcsolatos vita, amely az adventi történelemben felmerült, szent történelem volt, amely megismétlődik az utolsó napokban. A Rómával kapcsolatos végső vita közvetlen következménye annak, hogy Isten népe megtagadta a felébredést a 2023 júliusában érkezett üzenetre.

„Isten fel fogja rázni népét; ha más eszközök csődöt mondanak, eretnokségek támadnak majd közöttük, amelyek megrostálják őket, elválasztva a polyvát a búzától. Az Úr mindenkit, aki hisz az Ő szavának, arra szólít, hogy ébredjen fel álmából. Drága világosság érkezett, amely e kor számára alkalmas. Ez bibliai igazság, amely megmutatja a közvetlenül előttünk álló veszélyeket. Ennek a világosságnak a Szentírás szorgalmas tanulmányozására és az általunk vallott nézetek legkritikusabb vizsgálatára kell indítania bennünket. Isten azt akarja, hogy az igazság minden vonatkozását és álláspontját alaposan és kitartóan kutassák, imádsággal és böjttel. A hívőknek nem szabad feltevésekben és homályosan meghatározott elképzelésekben megnyugodniuk afelől, hogy mi alkotja az igazságot. Hitüknek szilárdan Isten Igéjére kell alapozódnia, hogy amikor eljön a próba ideje, és tanácsok elé viszik őket, hogy számot adjanak hitükről, képesek legyenek szelídséggel és félelemmel megadni a bennük levő reménység okát.

„Nyugtalanságot kelteni, nyugtalanságot kelteni, nyugtalanságot kelteni. Azoknak a tárgyaknak, amelyeket a világ elé tárunk, számunkra élő valóságnak kell lenniük. Fontos, hogy amikor azokat a tanokat védelmezzük, amelyeket a hit alapvető hitcikkeinek tekintünk, soha ne engedjük meg magunknak olyan érvek alkalmazását, amelyek nem teljesen megalapozottak. Ezek alkalmasak lehetnek arra, hogy elnémítsák az ellenzót, de nem tisztelik az igazságot. Olyan helytálló érveket kell előadnunk, amelyek nemcsak elnémítják ellenfeleinket, hanem a legszorosabb és legátfogóbb vizsgálatot is kiállják. Azoknál, akik vitázókká képezték magukat, nagy a veszélye annak, hogy nem méltányosan kezelik Isten Igéjét. Amikor ellenféllel kerülünk szembe, őszinte törekvésünknek arra kell irányulnia, hogy a tárgyakat úgy mutassuk be, hogy meggyőződést ébresszünk elméjében, nem pedig csupán arra törekedjünk, hogy biztonságérzetet adjunk a hívőnek.”

„Bármekkora legyen is az ember értelmi előmenetele, egy pillanatig se gondolja, hogy nincs szükség a Szentírás alapos és folytonos kutatására a nagyobb világosság elnyerése érdekében. Népünként mindnyájunkat egyenként arra hívtunk el, hogy a prófécia tanulói legyünk. Komoly buzgalommal kell őrködnünk, hogy felismerhessük a világosság bármely sugarát, amelyet Isten elénk tár. Meg kell ragadnunk az igazság első felderengéseit; és imádságos tanulmányozás által tisztább világosság nyerhető, amelyet mások elé is lehet tární.”

Miller idejének protestánsai nem voltak hajlandók a nyelvtan szabályaihoz igazodni, és úgy döntöttek, figyelmen kívül hagyják a tizennegyedik versben szereplő „is” szót, amely nyelvtanilag meghatározza, hogy „a te néped erőszakos fiai” olyan új hatalmat jelképeztek, amely bevezetésre kerül az események folyamatába, amelyet azok a versek ábrázoltak, amelyek között a tizennegyedik vers található. Uriah Smith pontosan ugyanezt tette, amikor figyelmen kívül hagyta azt a nyelvtani bizonyítékot, amely igazolja, hogy a harminchatodik versben, majd később a negyvenedik versben említett északi királynak ugyanannak az északi királynak kellett lennie, aki a harmincegyedik verstől kezdve a tárgy volt.

Ma azok, akik azt tanítják, hogy az Egyesült Államok a „rablók”, egy Sister White-től származó szakaszt használnak fel, amely a pápai hatalmat és az Egyesült Államokat az utolsó napok két elsődleges üldöző hatalmaként azonosítja, és a nyelvtant eltorzítva amellet érvelnek, hogy az „óvilág”-ra való utalás, amelyet Sister White Európa meghatározására használ, valójában a múlt történelmét jelenti. A szakasz nyelvtana bizonyítja, hogy ez téves feltevés, és az a mód, ahogyan Sister White az „óvilág” kifejezést ebben a szakaszban használja, összhangban van azzal, ahogyan írásainak más helyein is használja. Amikor így tesz, egyúttal összhangban áll a történésekkel is, akik az „óvilág” kifejezést az „újvilág”-hoz viszonyítva használják annak érdekében, hogy különbséget tegyenek Európa és az amerikai kontinensek között.

„Az óvilágban a romanizmus és az újvilágban a hitehagyott protestantizmus hasonló magatartást fog tanúsítani azokkal szemben, akik Isten valamennyi parancsolatát tiszteletben tartják.” A nagy küzdelem, 615.

Nyelvtanilag a „üldözni fogják” kifejezés azt jelöli, hogy mindkét hatalom, amelyet a „régí világ” és az „új” képvisel, egyaránt „üldözi” Isten népét az utolsó napokban, és nyelvtanilag hibás azt állítani, hogy ez a mondat a „régí világra” mint múltbeli történelemre, az „új”-ra pedig mint az utolsó napokra utal. „Szabályt szabályra” Róma minden régi vitája arról tájékoztatja a prófécia tanulóját az utolsó napok felől, hogy amikor azok felébrednek, a fenevad képmásának próbája olyan környezetet foglal majd magában, amelyben nyilvánvalóvá lesz a te néped rablóinak helyes azonosítása. A „rablók” helyes értelmezése az 1843-as úttörői táblázaton van bemutatva, és ezért alapvető igazság, amelyet a Prófétaság Lelkének tekintélye megerősített. Ez azonosítja, hogy amikor a prófécia tanulói felébrednek végső próbájukra, a „rablók” tárgya egyúttal az alapvető igazságok és a Prófétaság Lelke elleni végső támadást is képviselni fogja.

E gondolatokat a következő cikkben folytatjuk.